

Lønningen for de med Jorder og Eiender beneficerede Embeder efter indtraadt Vacance fastfattes ved Lov.

ad § 8.

Udvalgets Forslag: i 2den Linie bortfalde Ordene: „fra 1ste Januar 1851“ og i 5te Linie Ordene „fra samme Tid.“

ad § 9.

Udvalgets Forslag: der tilføies Sen: „og bliver den Deel af Skatten, som efter § 5 falder paa Hartkornet, at opkræve i Forening med den Deel af Landskatten af Alger- og Engshartkorn, som beregnes efter den nye Matricul, samt med Landskatten af Skov- og Møllestybs Hartkorn.“

Forslag af N. Damgaard:

Principaliter: Slutningen af Sen: „Lønningen . . . ved Lov“ bortfalder.

Subsidiært: Paragraphens sidste Passus gives følgende Redaction: „Lønningen for de med Jorder og Eiender beneficerede Embeder fastfattes ved Lov, hvis Bestemmelser træde i Kraft efter indtraadt Vacance.“

Udvalgets Forslag til § 1 blev først sat under Forhandling og, idet Ingen begjærede Ordet, vedtaget uden Afstemning som en Redactionsforandring. Derpaa blev Forslaget til § 3 sat under Forhandling.

Ordføreren (Rothe): Ja, dette Forslag er ogsaa kun at betragte som et Redaktionsforslag. Da det nemlig forekom Udvalget, at det vilde være mindre rigtigt at bruge saadanne enkelte Talstørrelser, som de der vare optagne i Forslaget, saaledes som dette var vedtaget ved anden Behandling, og som netop svarede til det Gjennemsnitsbeløb, som de paagældende Skatter ifølge den Døjgjørelse, der var forelagt i Motiverne til Regjeringens første Lovudkast, havde udgjort i de 5 foregaaende Aar, da denne Sum skal gaae over i den nye Lov, som skal udslette det tidligere Forhold, saa forekom det Udvalget at være rigtigere at afrunde Summerne istedetfor at beholde dem saaledes detaillerede, sluttende sig til Bestemmelser, som ikke længere eksisterede.

Da ingen Flere begjærede Ordet, sked man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag ad § 3: „53,213 Rbd.“

og „62,343 Rbd.“ forandres til: „53,000 Rbd.“ og „62,000 Rbd.“

blev eenstemmigt med 62 Stemmer vedtaget.

Forslaget til § 4 blev derpaa sat under Forhandling og da Ingen begjærede Ordet vedtaget uden Afstemning som en Redactionsforandring.

Derpaa gik man over til Forslagene til § 5.

Ordføreren: Det Forslag, som Udvalget har tilladt sig at fremsætte, ville de Herrer see at være et ligefremt Redaktionsforslag, idet det var forglemmt i den Redaction, som blev vedtagen ved anden Behandling, udtrykkeligt at tilføie, at Skatten skal svares af „hver Tønde“ Skov- og Møllestybs Hartkorn, hvilket man har anseet for hensigtsmæssigt at tilføie. Hvad det andet Forslag, som er stillet af 15 Medlemmer, angaaer, skal jeg vente med at fremsætte de Bemærkninger, som jeg kunde have at gjøre derved, indtil een af de ærede Forslagsstillere nærmere har udviklet dette Forslag.

Jørgensen: Det er kun et Par Ord, jeg agter at fremsjøre med Hensyn til den foreslaaede Affattelse af § 5. Enhver, hvis Forretning det har været at affatte Ligninger af Udgiftssummer efter Formue og Leilighed, vil vide, hvor forhadt en saadan Skattefordeling i Almindelighed er (Nei!), hvilken Misforholdelse og Uenighed den ofte afftedkommer i Communen, hvilke Ubehageligheder den oftere foraarsager for Communalbestyrelsen, og hvor vanskeligt det dog er for denne sidste, selv med den bedste Villie, at træffe den rette Fordeling uden at forfordels eller forurette Noget. Og urigtigt forekommer det mig tilbvisse ogsaa at være — hvad der dog ideligt maa blive Tilfældet med en saadan Skatteligning — at den Flittige og Virksomme skal betale for den Døgne og Uvirksomme, at den beständige, ordentlige og sparsommelige Mand skal betale for den leslindige, uordentlige og ødsle. Men hertil kommer endnu, at der i enkelte Communer kun findes enkelte Formuende, som ved en saadan Skattefordeling let vilde blive trykkede mere end tilbørligt. Jeg kan derfor ikke Andet end formene, at hvis dette Forslag antages, vil det virke forværreligt for Communerne, at det vil, istedetfor at tilskynde til Stræbsomhed og Bindfibeligbed, gjøre det Modsatte, og at